

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad der skal transporteres med de jernbanevogne, som skal overføres med den nye færge, mener man efter de oplysninger, jeg har fået fra norske industrikredse i Kristianssand, at det væsentligst vil være industriprodukter.

Der er en efter forholdene ret stor industri omkring Kristianssand, og denne industri skal i øjeblikket enten sende sine varer med skibe eller også transportere dem over Oslo, og forbindelsen til Oslo er en sen vej at benytte, idet alene rejsen fra Kristianssand til Oslo tager 7 à 8 timer. Det betyder naturligvis overordentlig meget, om den industri, der er placeret på dette sted i Norge, kan spare denne lange distance og sende sine varer ad den nye rute.

Med hensyn til spørgsmålet om vanskelighederne ved at besejle denne rute gør jeg opmærksom på, at den tidligere har været besejlet om vinteren; før krigen sejlede man med en færge også om vinteren.

Hvad angår det spørgsmål, det ærede medlem hr. Baagø rejste, om at tage forbehold med hensyn til oprensning i havnen, og de ulykker, der kunne ske ved, at den nye færge skulle have større plads til at svaje i havnen, har vi fra dansk side taget alt muligt forbehold. Det norske selskab er gået ind på, at der ikke skal bruges flere penge til oprensning end normalt. Skulle der blive brug for flere penge som følge af besejlingen med den nye færge, er det det norske selskab, der skal betale det, og det har selskabet erklæret sig indforstået med.

Det ærede medlem hr. Baagø mente, at denne udvikling kunne medføre, at man en skønne dag kom til at stå over for at skulle udvide havnen, men også dér har vi taget forbehold, således at selskabet er forpligtet til ikke at komme med større skibe end den færge, havnen nu er beregnet til. Hvis ruten skal udvides, må det ske på den måde, at man bygger både af en tilsvarende størrelse; men også på dette punkt skal der først forhandles her i Danmark, og ruten kan ikke udvides uden videre. Jeg tror, vi har taget alle mulige forbehold, og at det absolut vil være til gavn for samarbejdet mellem Norge og Danmark, at vi får denne rute. Jeg tror i øvrigt også, at mange danske i Nordjylland — faktisk i hele Jylland —

på en langt billigere og nemmere måde end hidtil vil kunne komme til Norge med denne rute, og jeg synes derfor, det er rimeligt at gennemføre dette forslag. Jeg kan da også oplyse, at passagerantallet har været i meget stærk stigning fra år til år siden krigens afslutning i 1945.

(Kort bemærkning).

Baagø: Jeg takker den højtærede minister for de oplysninger, der nu er givet; jeg synes, det var godt, vi fik dem frem her i tinget, før afstemningen skal foregå.

I øvrigt må jeg af principielle grunde stadig anbefale at stemme imod dette ændringsforslag. Der er intet af det, som de tre ærede medlemmer fremførte, der rokker væsentligt ved de principielle betragtninger, jeg fremsatte. Det ærede medlem hr. Søren Olesen talte om, at når vi forventer imødekommenhed over for danske varer, må vi også finde os i konkurrence udefra. Jeg vil anbefale, at man ser lidt på, hvorledes Norge stillede sig over for Danmark under de nordiske forhandlinger i Helsingfors. Det ærede medlem hr. Heilesen påstod, at sejltiden med denne rute kun vil blive det halve af sejltiden med andre ruter fra Norge til Danmark, men det forudsætter jo, at færgen kan gå ind i havnen. Jeg har kun én gang sejlet med denne færge; det var i september måned, og da lå skibet et par timer uden for Hirtshals og kunne ikke gå ind.

Udvalgets ordfører (Thestrup): Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at mit parti ikke har sat sig imod nedsættelsen af tjenestetiden fra 18 til 16 måneder og de udsættelser af visse militære arbejder, der har fundet sted. Det er rigtigt, at vi dengang mente, det nok kunne gå, men der er sket to ting siden da, som har bibragt os den opfattelse, at det ikke går an at forringe forsvarets effektivitet; det er begivenhederne i Ungarn og den truende udvikling i det mellemste østen. Det, der i de sidste dage er sket her i Norden — jeg tænker på Sovjetunionens henvendelse til Norge — bestyrker os i det synspunkt at det ikke er det rette tidspunkt til at forringe forsvarets effektivitet.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Thestrups sidste bemærkning har jeg vel lov